

«ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ»

1. Ο προσδιορισμός της 'συνοδείας' εκφέρεται με 'cum + αφαιρετική':

(i) *cum febrī dōmum rediit*, Cic. *De Or.* iii,2,6 = επέστρεψε στο σπίτι του με πυρετό.

(ii) *Catīlina stetit in comitio cum telō*, Cic. *Cat.* i,6,15 = ο Κατιλίνας στάθηκε στην συνέλευση με ένα βέλος.

(iii) *nec tecum possum vivere nec sine me*, Mart. xii,47,2 = δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα, ούτε εσύ χωρίς εμένα, όπου έχουμε δύο εμπροθέτους της 'συνοδείας', το 'tecum', που είναι αναστροφή της προθέσεως αντί για 'cum te', και το 'sine me', όπου η πρόθεση 'sine' είναι η άρνηση του 'cum'.

(iv) *cum coniungibus et liberis*, Cic. *Att.* viii,2,3 = με τις συζύγους και τα παιδιά τους.

(v) *cum funditoribus sagittariisque flumen transgressi*, Caes. *B.G.* ii,19 = με τους σφενδομιστές και τους τοξότες διέβη τον ποταμό.

2. Ο προσδιορισμός της 'συνοδείας' εκφέρεται και με 'απλή αφαιρετική', αν χρησιμοποιείται σε στρατιωτικές περιγραφές:

(vi) *subsequebatur omnibus copiis*, Caes. *B.G.* ii,19 = ακολουθούσε με όλες τις δυνάμεις.

(vii) *hoc praesidio profectus est*, Cic. *Verr.* ii,1,86 = με αυτήν την στρατιωτική φρουρά ανεχώρησε.

3. Τα ρήματα 'misceo' και 'iungo', όπως και σύνθετά τους, καθώς και το ρ. 'confundo' ως προσδιορισμό της 'συνοδείας' δέχονται:

α) την αφαιρετική με ή χωρίς το 'cum'.

β) σε κάποιες περιπτώσεις και την δοτική πτώση:

(viii) *mixta dolore voluptas*, Bell. *Alex.* 56 = καθώς είχε αναμειχθεί η θλίψη με την χαρά.

(ix) *cuius animum cum suo misceat*, Cic. *Lael.* 81 = του οποίου την ψυχή να αναμείξει με την δική του.

(x) *Caesar eas cohortis cum exercitu suo coniuxit*, Caes. *B.C.* i,18 = ο Κρίσαρ αυτές τις κοόρτες τις συνέδεσε με το δικό του στράτευμα.